

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 6 sierpnia 1920 roku

o majstrach wojskowych.

Art. 1. W celu zapewnienia wojsku potrzebnej ilości rzemieślników i profesjonalistów, wyspecjalizowanych w zawodach niezbędnych do celów wojskowych — ustanawia się w Wojsku Polskiem instytucję majstrów wojskowych.

Art. 2. Ustanawia się 3 stopnie majstrów wojskowych:

- a) młodszego majstra wojskowego,
- b) majstra wojskowego,
- c) starszego majstra wojskowego.

Art. 3. Majstrem wojskowym można mianować każdego, kto:

- a) jest obywatelem polskim,
- b) odbył obowiązkową czynną służbę w wojsku stałym,
- c) pisemnie zobowiązał się do służby w wojsku na stanowisku majstra wojskowego przez okres czasu w niniejszem rozporządzeniu wskazany (art. 7) i
- d) ukończył z pomyślnym wynikiem wojskową szkołę fachowców albo przedstawił dostateczny dowód ukwalifikowania w rzemiośle lub w zawodzie potrzebnym do celów wojskowych i złożył egzamin przed komisją wyznaczoną do egzaminowania majstrów wojskowych (art. 4).

W wyjątkowych wypadkach, gdy interes służby tego wymaga oraz w czasie wojny majstrem wojskowym mianować można kandydatów nieodpowiadających wymaganiu ust. b., o ile posiadają przynajmniej 6 io tygodniowe wyszkolenie rekruckie w jednym z rodzajów broni.

Art. 4. Ilość, skład i siedzibę komisji egzaminacyjnych dla majstrów wojskowych (art. 3) określa Minister Spraw Wojskowych, który zarazem wydaje bliższe postanowienia o tym egzaminie.

Art. 5. Majstrów wojskowych mianuje Minister Spraw Wojskowych. Prawo mianowania może on jednak przekazać dowódcom wojskowych okręgów generalnych.

Art. 6. Dowódcy wojskowych, okręgów generalnych mogą w razie potrzeby przyjmować na majstrów do celów wojskowych rzemieślników i zawodowców cywilnych na mocy specjalnych z nimi umów.

Umowy takie do swej ważności wymagają zatwierdzenia Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 7. Czas służby majstra wojskowego ustanawia się na lat 12. Do okresu tego wlicza się czas poprzednio przez majstra odbytej czynnej służby wojskowej.

Minister Spraw Wojskowych z ważnych przyczyn może zwolnić majstra wojskowego na jego prośbę ze służby przed upływem powyżej wskazanego okresu czasu.

Art. 8. W czasie wojny majstrowie wojskowi pozostają w służbie przymusowo niezależnie od zmobilizowania ich rocznika.

Art. 9. Za niesumienne pełnienie obowiązków służbowych, nieodpowiednie zachowanie się, uchybiające godności żołnierza, jakoteż za inne wykroczenia majstrowie wojskowi podlegają usunięciu ze służby tylko na podstawie orzeczenia karno-sądowego lub dyscyplinarnego.

Art. 10. Uposażenie majstrów wojskowych podczas ich służby czynnej, jako też zaopatrzenie ich po opuszczeniu tej służby reguluje osobna ustawa.

Przepisy przejściowe.

Art. 11. Czas służby odbytej w b. armji rosyjskiej, niemieckiej lub austro-węgierskiej tudzież w b. formacjach wojskowych polskich na stanowisku majstra wojskowego w rozumieniu niniejszego rozporządzenia zalicza się jako służbę w Wojsku Polskiem na stanowisku majstra wojskowego, z tem jednak, że czas służby w b. polskich formacjach wojskowych liczy się podwójnie.

Art. 12. Minister Spraw Wojskowych ustali kategorie majstrów wojskowych wcielonych do Wojska Polskiego przed wydaniem niniejszego rozporządzenia—wedle ich fachów i specjalności.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze ma zastosowanie także również do majstrów marynarki wojennej.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc wszystkie sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem przepisy dotychczas stosowane w Wojsku Polskiem.

Art. 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:

Witos